

Czwartek, 22 października 2009 r.

Europejska Służba Działań Zewnętrznych

P7_TA(2009)0057

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie instytucjonalnych aspektów utworzenia Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (2009/2133(INI))

(2010/C 265 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 ust. 5 i art. 18, 21, 24, 26, 27 i 47 traktatu o Unii Europejskiej w wersji wynikającej z traktatu z Lizbony,
  - uwzględniając deklarację nr 15 dotyczącą art. 27 traktatu o Unii Europejskiej załączoną do Aktu Końcowego Konferencji Międzyrządowej, która przyjęła traktat z Lizbony,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie traktatu z Lizbony, w szczególności jej pkt 5 lit. e) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 5 września 2000 r. w sprawie wspólnej dyplomacji Wspólnoty ⁽²⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 14 czerwca 2001 r. w sprawie komunikatu Komisji w sprawie rozwoju służby zewnętrznej ⁽³⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie instytucjonalnych aspektów Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając warsztaty przeprowadzone przez Komisję Spraw Konstytucyjnych w dniu 10 września 2008 r.,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Rozwoju (A7-0041/2009),
- A. mając na uwadze, że kształt przyszłej Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) jest wyjątkowo ważny, skoro zewnętrzne stosunki Unii mają stać się spójne i skuteczne, a także jeśli mają one uzyskać wyższy status,
- B. mając na uwadze, że ESDZ stanowi wypadkową wprowadzenia przez traktat lizboński trzech innowacji: wyboru stałego przewodniczącego Rady Europejskiej, odpowiedzialnego za zewnętrzną reprezentację Unii na poziomie głów państw lub rządów, mianowania przez Radę Europejską, w porozumieniu z przewodniczącym Komisji, Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, który będzie wiceprzewodniczącym Komisji odpowiedzialnym za stosunki zewnętrzne („Wiceprzewodniczący /WP”), oraz wyraźnego nadania Unii osobowości prawnej, z myślą o wyposażeniu jej w całkowitą swobodę działania na poziomie międzynarodowym,

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. C 135 z 7.5.2001, s. 69.

⁽³⁾ Dz.U. C 53 E z 28.2.2002, s. 390.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, s. 232.

Czwartek, 22 października 2009 r.

- C. mając na uwadze, że ESDZ jest logicznym przedłużeniem *acquis communautaire* w sferze stosunków zewnętrznych Unii, gdyż doprowadzi do ściślejszej koordynacji między odnośnymi jednostkami administracyjnymi, jeśli chodzi o wspólne podejście do Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZiB), oraz do utrzymywania zewnętrznych stosunków Wspólnoty zgodnie z modelem Wspólnoty; mając na uwadze, że ESDZ dopełnia funkcji spełnianych przez dyplomatyczne przedstawicielstwa państw członkowskich bez kwestionowania ich zasadności,
- D. mając na uwadze, że w ostatnich dekadach wzrosła rola Unii Europejskiej jako podmiotu liczącego się na arenie międzynarodowej i potrzebne jest nowe podejście, aby UE mogła działać wspólnie i podejmować światowe wyzwania w spójny, konstruktywny i skuteczny sposób,
- E. mając na uwadze, że istotne jest podkreślenie, iż Parlament Europejski konsekwentnie opowiadał się za utworzeniem wspólnej europejskiej służby dyplomatycznej na miarę międzynarodowej roli Unii, służby która zwiększyłaby dostrzegalność Unii i jej zdolność do skutecznego działania na arenie międzynarodowej; Radę, Komisję i państwa członkowskie należy wezwać do skorzystania z okazji, jaką jest ustanowienie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, i utworzenia bardziej spójnej, konsekwentnej i skutecznej polityki zagranicznej,
- F. mając na uwadze, że ustanowienie ESDZ musi przyczynić się do uniknięcia powielania, nieudolnego wydawania i rozrzutnego wykorzystywania zasobów, jeśli chodzi o zewnętrzne działania Unii,
- G. mając na uwadze, że ESDZ powinna przyczynić się do poprawy widoczności UE jako wiodącego partnera krajów rozwijających się i powinna opierać się na silnych więzach z krajami rozwijającymi się,
- H. mając na uwadze, że traktat z Lizbony wskazuje na współpracę na rzecz rozwoju jako na autonomiczny obszar polityki o szczególnych celach, posiadający równoprawną pozycję z innymi dziedzinami polityki zewnętrznej,
- I. mając na uwadze, że w deklaracji nr 15 w sprawie art. 27 traktatu o Unii Europejskiej rządy państw członkowskich stwierdziły, iż Wiceprzewodniczący/WP, Komisja i państwa członkowskie powinny rozpocząć prace przygotowawcze nad ESDZ, jak tylko zostanie podpisany traktat z Lizbony,
- J. mając na uwadze, że po wejściu w życie traktatu z Lizbony Wiceprzewodniczący/WP będzie odpowiedzialny za spójność wewnętrznych działań Unii; mając na uwadze, że spełniając ww. zadanie osoba piastująca stanowisko Wiceprzewodniczącego/WP jako wiceprzewodniczący lub wiceprzewodnicząca Komisji, będzie ponosić odpowiedzialność za zewnętrzne stosunki Komisji, a jednocześnie – zgodnie ze wskazówkami Rady – będzie wdrażać WPZiB (podwójne obsadzenie); mając na uwadze, że Wiceprzewodniczący/WP będzie korzystać z usług ESDZ; mając na uwadze, że ESDZ zostanie obsadzona urzędnikami Sekretariatu Rady i Komisji, a także pracownikami oddelegowanymi z krajowych służb dyplomatycznych,
- K. mając na uwadze, że umocniona traktatami oraz prawem instytucji wspólnotowych, by organizować ich własne interesy, co potwierdziło orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, Komisja - w miarę rozszerzania działań zewnętrznych Wspólnoty - otworzyła liczne przedstawicielstwa w krajach trzecich oraz przy organizacjach międzynarodowych; mając na uwadze, że Rada posiada biura łącznikowe w Nowym Jorku i Genewie do obsługi stosunków z Organizacją Narodów Zjednoczonych; mając na uwadze, że połączony wkład tych przedstawicielstw Komisji i biur łącznikowych Rady lub przetworzenie ich w połączone przedstawicielstwa Rady i Komisji stworzą sieć złożoną z około 5 000 pracowników, jako jedną z podwalin utworzenia ESDZ,
- L. mając na uwadze, że organizacja i działanie ESDZ zostaną ustanowione na mocy decyzji Rady działającej na wniosek Wiceprzewodniczącego/WP po zasięgnięciu opinii Parlamentu i uzyskaniu zgody Komisji, jak tylko wejdzie w życie traktat z Lizbony,

Czwartek, 22 października 2009 r.

- M. mając na uwadze, że szereg zasadniczych kwestii odnoszących się do kształtu ESDZ powinien zostać rozwiązany wystarczająco wcześnie, aby umożliwić jej jak najszybsze rozpoczęcie prac, jak tylko zostanie mianowany Wiceprzewodniczący/WP,
- N. mając na uwadze, że ze względu na konsultacje, jakie mają być przeprowadzone w sprawie ustanowienia ESDZ z Parlamentem oraz związane z tym skutki budżetowe, zasadnicze znaczenie ma nawiązanie wczesnego i konkretnego dialogu z Parlamentem, aby zapewnić ESDZ dobry początek oraz potrzebne środki finansowe,
1. odnotowuje, że po intensywnych dyskusjach w sprawie składu ESDZ, Konwent zaproponował model, który wyznacza ważne role Parlamentowi i Komisji; zwraca uwagę, że specjalna procedura, na której włączenie do traktatu z Lizbony wyraziła zgodę konferencja międzyrządowa – w ramach której to procedury Rada stanowi jednomyślnie na wniosek Wiceprzewodniczącego/WP, po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego i uzyskaniu zgody Komisji – utrzymuje równowagę międzyinstytucjonalną Unii i wymaga przyjmowania rozwiązań w oparciu o konsensus;
  2. ponownie przypomina Komisji, że podjęcie decyzji w sprawie utworzenia ESDZ jest możliwe jedynie za jej zgodą; usilnie wzywa Komisję do zważenia całym swoim instytucjonalnym ciężarem na przygotowaniach do utworzenia tej Służby w celu zachowania i rozwoju modelu wspólnotowego w dziedzinie stosunków zagranicznych; przypomina ponadto, że ustanowienie ESDZ musi zawierać porozumienie odnośnie do aspektów budżetowych;
  3. wzywa Komisję, Radę, państwa członkowskie i przyszłego Wiceprzewodniczącego/WP do wyraźnego zaangażowania się w osiągnięcie porozumienia – przy udziale Parlamentu Europejskiego – w zakresie globalnego, ambitnego i przyjętego za obopólną zgodą planu ustanowienia ESDZ;
  4. zaleca, by podejście do ESDZ, która zostanie ustanowiona zgodnie z art. 18, 27 i 40 traktatu o Unii Europejskiej w wersji wynikającej z traktatu z Lizbony, powinno w miarę wzrostu doświadczenia podlegać zmianom; uważa, że takiego organu jak ESDZ nie można z góry całkowicie zdefiniować ani określić, lecz musi on powstawać, w procesie opartym na wzajemnym zaufaniu, wzrastającym kapitale kompetencji i podzielanego doświadczenia;
  5. przypomina, że ESDZ musi zapewnić pełne zastosowanie Karty praw podstawowych we wszystkich aspektach działań zewnętrznych Unii, zgodnie z duchem i celem traktatu z Lizbony; podkreśla, że ESDZ ma obowiązek zapewnić spójność swoich działań zewnętrznych z innymi obszarami polityki, zgodnie z art. 21 ust. 3 traktatu o Unii Europejskiej, zmienionego traktatem z Lizbony;
  6. potwierdza następujące założenia i wzywa Komisję, by przy pracy nad przyszłymi wnioskami należała, w świetle postanowień Konstytucji oraz w zgodzie z duchem obrad Konwentu, na przestrzeganie następujących założeń:
    - (a) mianowanie do ESDZ powinno opierać się, we właściwych proporcjach, na zasługach, kompetencjach i wynikach, a personel Służby powinien składać się, w stosunku gwarantującym odpowiednią specjalizację i przy uwzględnieniu równowagi geograficznej, z urzędników pochodzących z Komisji, Rady i krajowych służb dyplomatycznych w drodze otwartego i przejrzystego procesu, by zapewnić, że Wiceprzewodniczący/WP będzie mógł korzystać w równym stopniu z wiedzy i doświadczenia pracowników wywodzących się z tych trzech źródeł; ponadto ustanawiając ESDZ, należy uwzględnić podział według płci odpowiednio odzwierciedlający zobowiązania Unii przyjęte w zakresie równouprawnienia kobiet i mężczyzn;
    - (b) kształt ESDZ powinien gwarantować spójne działania Unii w zakresie stosunków zewnętrznych oraz jej reprezentacji w sferze spraw zagranicznych, w związku z czym do ESDZ należy niezwłocznie przenieść w szczególności służby zajmujące się kwestiami WPZiB w dosłownym znaczeniu oraz urzędników pełniących funkcje kierownicze w delegacjach w krajach trzecich; w miarę dalszego rozwoju Służby można rozważyć przydzielenie ESDZ dalszych zadań;

Czwartek, 22 października 2009 r.

- (c) nie jest jednak konieczne odebranie Dyrekcjom Generalnym Komisji kompetencji w zakresie stosunków zewnętrznych; szczególnie w obszarze, w którym Komisja dysponuje władzą wykonawczą, należy utrzymać integralność obecnej polityki Wspólnoty z wymiarem zewnętrznym; w dążeniu do uniknięcia powielania Komisja powinna przewidzieć specyficzny model dla odnośnych departamentów;
- (d) wojskowe i cywilne jednostki zarządzania kryzysowego powinny podlegać Wiceprzewodniczącemu/WP, chociaż struktury dowodzenia i organizacyjne personelu wojskowego i cywilnego mogą różnić się między sobą; wspólna analiza danych wywiadowczych w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych ma zasadnicze znaczenie dla wspierania Wiceprzewodniczącego/WP w pełnieniu mandatu, jakim jest prowadzenie spójnej, konsekwentnej i skutecznej polityki zewnętrznej Unii;
- (e) przedstawicielstwa Komisji w krajach trzecich oraz biura łącznikowe Rady, a także w miarę możliwości biura specjalnych przedstawicieli UE, powinny zostać połączone w „ambasady Unii” i znaleźć się pod kierownictwem urzędników EDZS, odpowiedzialnych przed Wiceprzewodniczącym/WP; nie powinno się wykluczać delegowania specjalistów z Dyrekcji Generalnych Komisji do pracy w tych strukturach;
- (f) ESDZ musi zagwarantować, że Parlament Europejski będzie miał do dyspozycji osoby kontaktowe w delegacjach UE, które zapewnią współpracę z Parlamentem Europejskim (na przykład celem promowania kontaktów parlamentarnych w krajach trzecich);

7. wierzy, że ESDZ jako *sui generis* służba z organizacyjnego i budżetowego punktu widzenia, musi zostać wcielona w administracyjne struktury Komisji, gdyż zapewni to pełną przejrzystość; uważa, że decyzja odnosząca się do ustanowienia ESDZ powinna w prawnie wiążący sposób zapewnić, za pośrednictwem zwierzchnictwa Wiceprzewodniczącego/WP, że Służba – zgodnie z postanowieniami traktatu z Lizbony - w zakresie „klasycznej” polityki zagranicznej (WPZiB i Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony) podporządkowana będzie decyzjom Rady, a w zakresie wspólnych stosunków zewnętrznych - decyzjom Kolegium Komisji; jest przekonany, że ESDZ powinna być ustanowiona w następujący sposób:

- (a) wszyscy pracownicy ESDZ powinni mieć ten sam stały lub czasowy status oraz te same prawa i obowiązki niezależnie od swego pochodzenia, np. nie powinno się czynić rozróżnienia między pracownikami czasowymi a urzędnikami odnośnie do ich obowiązków lub zajmowanej pozycji w schemacie organizacyjnym; z racji różnego pochodzenia, status pracowników czasowych powinien podlegać Regulaminowi Pracownicemu UE z zastrzeżeniem, że władze ich kraju pochodzenia oddelegują ich do pracy w ESDZ w interesie służby;
- (b) Wiceprzewodniczącemu/WP powinno się udzielić uprawnień organu powołującego do ESDZ, co zagwarantuje wypełnianie poleceń służbowych zgodnie z zakresami odpowiedzialności wynikającymi z traktatu, a także, że Wiceprzewodniczący/WP będzie decydować o mianowaniu, awansowaniu i zakończeniu służby pracowników;
- (c) w kontekście poleceń, które wynikają z zakresów odpowiedzialności określonych w traktatach, pracownicy ESDZ powinni dysponować pewną obiektywną niezależnością tak, by mogli spełniać swe obowiązki służbowe w optymalny sposób; ową niezależność powinno się zapewnić dzięki mianowaniu na stały okres, np. pięcioletni, z możliwością przedłużenia, który to okres mógłby zostać ograniczony jedynie wtedy, gdy pracownik służby naruszy urzędowe obowiązki;
- (d) analogicznie do sytuacji, które miały miejsce w przeszłości⁽¹⁾, właściwej Dyrekcji Generalnej Komisji powinny zostać udzielone uprawnienia do spełniania zadań organu powołującego odnośnie do zarządzania zatrudnieniem personelu ESDZ i wdrażania decyzji Wiceprzewodniczącego/WP w zakresie mianowania, awansowania i przedłużania lub zakończenia służby pracownika;

⁽¹⁾ Np. art. 6 decyzji Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiającej Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych OLAF (Dz.U. L 136 31.5.1999, s. 20).

Czwartek, 22 października 2009 r.

- (e) oddelegowanie do ESDZ przez krajowe służby dyplomatyczne powinno być przez nie traktowane jako integralna część ścieżki kariery w tych służbach;
- (f) decyzja w sprawie utworzenia ESDZ powinna ustanawiać strukturę organizacyjną Służby i powinna przewidywać zatwierdzenie jej planu zatrudnienia jako części budżetu Komisji (wydatki administracyjne) w trakcie rocznej procedury budżetowej, umożliwiając budowanie Służby w zorganizowany sposób i dotrzymując kroku ustalonym potrzebom;
- (g) utworzenie ESDZ wymaga dostosowania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, jak przewidziano w pkt. 4 i części II pkt G; należy ściśle przestrzegać zasady rozdysponowania wydatków operacyjnych i administracyjnych (art. 40 ust. 2 rozporządzenia finansowego ⁽²⁾);
- (h) w przypadku swej nieobecności, Wiceprzewodniczący/WP powinien decydować o zastępstwie indywidualnie i w świetle zadań, jakie pozostają do wykonania w każdym przypadku;

8. przypomina o potrzebie osiągnięcia porozumienia z Parlamentem w sprawie przyszłych wniosków Komisji zmieniających rozporządzenie finansowe oraz regulamin pracownicy; powtarza, że jest zdecydowany w pełni wykonywać swoje uprawnienia budżetowe w związku z tymi innowacjami instytucjonalnymi; podkreśla, że wszystkie aspekty finansowania ESDZ powinny, zgodnie z traktatami, znajdować się pod całkowitą kontrolą władzy budżetowej;

9. uważa, że:

- (a) ESDZ powinna być kierowana przez dyrektora generalnego odpowiedzialnego przed Wiceprzewodniczącym/WP, który w pewnych przypadkach byłby w stanie go reprezentować;
- (b) ESDZ powinna być podzielona na szereg dyrekcji, z których każda byłaby odpowiedzialna za geostrategicznie ważny obszar stosunków zewnętrznych Unii, oraz na dalsze dyrekcje ds. polityki bezpieczeństwa i obrony, cywilnego zarządzania kryzysowego, spraw wielostronnych i horyzontalnych, w tym praw człowieka i spraw administracyjnych;
- (c) ESDZ powinna organizować współpracę jednostek krajowych w Brukseli z przedstawicielstwami (ambasadami) Unii w krajach trzecich w kontekście każdej dyrekcji;
- (d) nie powinno się duplikować służb zewnętrznych w ramach Rady lub Rady Europejskiej;

10. zauważa, że kiedy delegacje UE do krajów trzecich przyłączą się do istniejących przedstawicielstw dyplomatycznych państw członkowskich, możliwe będzie długoterminowe zwiększenie skuteczności, ponieważ w wielu przypadkach przyszła delegacja UE będzie mogła przejąć obowiązki służb konsularnych i zajmować się kwestiami związanymi z wizami Schengen;

11. uważa, że decyzja ustanawiająca organizację i działanie ESDZ powinna również przewidzieć, że ambasady Unii w krajach trzecich powinny, kiedy to konieczne, w zależności od zasobów, jakimi dysponują, udzielać logistycznego i administracyjnego wsparcia członkom wszystkich instytucji Unii;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1).

Czwartek, 22 października 2009 r.

12. z uwagi na fakt, że delegacje Unii Europejskiej będą stanowiły część ESDZ i że będą one otrzymywały polecenia od Wiceprzewodniczącego/WP i podlegały jego kontroli, a administracyjnie będą podlegały Komisji, zwraca się do przyszłego Wiceprzewodniczącego/WP o zobowiązanie się do informowania Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu o mianowaniach na wysokie stanowiska w ESDZ oraz o zgodę na to, aby Komisja Spraw Zagranicznych mogła, jeżeli uzna to za stosowne, przesłuchiwać kandydatów na te stanowiska; zwraca się również o to, aby przyszły Wiceprzewodniczący/WP zobowiązał się do ponownego wynegocjowania z obecnym Parlamentem Europejskim obowiązującego porozumienia międzyinstytucjonalnego⁽¹⁾, w szczególności odnośnie do dostępu do informacji sensytywnych oraz do innych kwestii dotyczących sprawnego przebiegu współpracy międzyinstytucjonalnej;

13. proponuje przeprowadzenie konsultacji, aby określić, na ile personel ambasad Unii, oddelegowany z krajowych służb konsularnych, mógłby, jeśli to konieczne, stopniowo przejmować – równoległe do kompetencji politycznych i ekonomicznych – uprawnienia do wykonywania obowiązków konsularnych dotyczących obywateli krajów niebędących państwami członkowskimi oraz zadań związanych z dyplomatyczną i konsularną ochroną obywateli Unii w krajach trzecich, jak określono to już w art. 20 traktatu WE; proponuje ponadto, by rozważono możliwości współpracy między urzędnikami parlamentów krajowych a ESDZ;

14. uważa, że konieczne jest podejmowanie dalszych kroków, jeśli chodzi o zapewnienie urzędnikom Unii szkolenia w zakresie stosunków zewnętrznych; sugeruje, by ustanowić europejskie kolegium dyplomatyczne, które w ścisłej współpracy z właściwymi organami państw członkowskich udzielałoby urzędnikom unijnym i państw członkowskich, kierowanym do pracy na stanowiskach w obszarze stosunków zewnętrznych, szkoleń opartych na w pełni ujednoczonych programach studiów, obejmujących stosowne szkolenia z procedur konsularnych i legislacyjnych, dyplomacji i stosunków międzynarodowych oraz z wiedzy o historii i funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

15. wzywa Wiceprzewodniczącego/WP do sporządzenia projektu decyzji w sprawie organizacji i sposobu funkcjonowania ESDZ z uwzględnieniem wytycznych ujętych w niniejszej rezolucji; zastrzega sobie prawo do zajmowania szczegółowego stanowiska w sprawie tego projektu, na mocy art. 27 ust. 3 traktatu o Unii Europejskiej w wersji wynikającej z traktatu z Lizbony, i do badania aspektów finansowych podczas procedury budżetowej; zaleca jednakże, by odnośnie wszystkich kwestii osiągnięto porozumienie polityczne z Parlamentem na wczesnym etapie, aby uniknąć tracenia cennego czasu na polityczne spory co do kształtu, jaki ESDZ powinna przyjąć po wejściu w życie traktatu z Lizbony;

16. wzywa Komisję do przyjęcia propozycji Wiceprzewodniczącego/WP jedynie wtedy, gdy będzie ona w znacznym stopniu zgodna z wytycznymi określonymi w niniejszej rezolucji lub gdy zostanie osiągnięte inne rozwiązanie kompromisowe w drodze konsensusu za pośrednictwem kontaktów międzyinstytucjonalnych, które obejmą Parlament;

17. zamierza zwrócić się do desygnowanego Wiceprzewodniczącego nowej Komisji o zajęcie stanowiska w sprawie kwestii poruszonych w niniejszej rezolucji podczas przesłuchania przed właściwą komisją w toku procedury mianowania nowego składu Komisji;

18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

⁽¹⁾ Porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją (Dz.U. C 121 z 24.4.2001, s. 122)